

Korkaklar ülkesi Türkiye

Garbis ALTINOĞLU

19 Ekim 2017

Türkiye Cumhuriyeti devleti ve onun şakşakçıları Türklerin çok güçlü ve köklü devlet geleneğine sahip olduğunu, tarih boyunca bir dizi devlet kurduğunu sık sık söyler ve bununla övünmeyi pek severler. Ama onların, Recep Tayyip Erdoğan gibi üçüncü sınıf bir burjuva politikacısının nasıl olup da neredeyse 15 yıldır, Türkiye Cumhuriyeti devletinin başında kalabildiği sorusunu yanıtlayabilmeleri hayli zor olacaktır. Hatta bu konunun uzun yıllar tartışılacağını ve çok sayıda araştırmacının çalışmasına konu olacağını da söyleyebiliriz. Bu soruya, değişik faktörlere işaret etmek suretiyle yanıt verilebilir elbet. Bu faktörlerin bellibaşlıları arasında ABD emperyalizminin ılımlı İslam'ın önünü açması ve bu bağlamda AKP'nin oluşumuna ve iktidara gelişine destek vermesini, Türkiye toplumunun 1940'ların ikinci yarısından itibaren dozu giderek artan bir muhafazakarlaşma ve özellikle 12 Eylül 1980 faşist darbesinden sonra bir İslamlaşma süreci yaşamasını, 1980'lerin ortalarından itibaren Körfez kökenli yabancı sermayenin Türkiye'ye giderek artan ölçülerde girişini, 2000'li yıllara gelindiğinde Türkiye halklarının artık kokuşmaya başlamış bulunan parlamenter burjuva partilerinden bıkmış olmasını, özellikle 1984'den itibaren Kürt halkına karşı sürdürülen saldırıların onbinlerce insanın ölümüne ve milyonlarca insanın yerinden yurdundan edilmesine ve Türk burjuva devlet aygıtının daha da gericileşmesine ve çürümesine yol açmasını, devrim ve sosyalizmin 1970'lerin sonlarından itibaren Türkiye ve dünya ölçeğinde zayıflamaya başlayan etkisinin 1990-1991 dönemecinde daha da ağır bir darbe almasını vb. sayabiliriz. Ancak AKP'nin iktidara gelişini ve belli bir süre iktidarda tutunmasını

açıklayan bu faktörler, onun, artık iyice gerici bir rotaya girdiği 2010-11 yıllarından ve özellikle 2013 Gezi isyanından sonra nasıl olup da bugüne, Ekim 2017'ye kadar iktidarda kalmayı başardığı sorusunu tam ya da doyurucu bir biçimde yanıtlamaya yetmezler. Bence AKP'nin, daha doğrusu Recep Tayyip Erdoğan'ın iktidarda bu kadar uzun süre kalabilmesini, hatta -Gülen Hareketi gibi- eski ortaklarıyla çatışmayı ve AKP'nin öndegelen isimlerini tasfiye etmeyi de göze alarak iktidarı neredeyse tek başında kendi elinde toplayabilmesinde iki faktör belirleyici rol oynamıştır: a) Türkiye toplumunun ya da onun geniş Sünni katmanının biat ya da boyun eğme kültürü ve otoriteden duyduğu korku ve b) Kürt ulusal hareketi bir yana konacak olursa Türkiye'de, ciddi boyutlarda bir devrimci muhalefetin ya da hatta bir burjuva muhalefetinin olmaması. İki yıl önce kaleme almış olduğum ve aşağıda yeniden sunduğum Korkaklar Ülkesinde Padişah Olmak adlı yazımda işte bu konuyu yani Türkiye halkının ve hatta geleneksel askeri ve sivil liderlerinin korkaklığı ve buna bağlı olarak ana burjuva muhalefetinin, yani CHP'nin korkaklığı, çapsizliği, beceriksizliğini tartışıyorum. Evet ne yazık ki burası böyle bir ülke. Burjuva hukukunun hemen hemen her gün ve göstere göstere ve altı çizilerek çiğnenmesine hukuk insanlarının, öncelikle de avukatların ve baroların hiçbir ciddi itirazda bulunmadığı, OHAL kararnameleriyle işinden atılan yüzbinden fazla insanın, hem kendileri ve hem de onlar adına 225 gündür açlık grevi yapan Nuriye Gülmen ve Semih Özakça ile dayanışma için neredeyse kollarını bile kıpırdatmadığı, kadın kuruluşlarının kadınları ve çocukları hedef alan sistemli saldırganlık ve vahşet karşısında seslerini yeterince yükseltmediği, eğitim sisteminin dinselleştirilmesi yüzünden milyonlarca öğrencinin geleceksizliğe ve mesleksizliğe mahkum edilmesi karşısında milyonlarca anne-babanın ciddi bir tepki göstermediği ve 80 milyon insanın, başlarındaki diktatör taslağının kendilerini Suriye'de ya da İran'da her an büyük ölçekli ve onbinlerce insanın yaşamına mal olacak bir savaşa sokma olasılığını zerrece umursamadığı vb. bir ülke.

Korkaklar Ülkesinde Padişah Olmak,16-17 Ekim 2015

Mahmut Ağa'nın başında çok silahlı adam vardı. Bir de Hükümet arkasında. Çok da gözümüzü korkutmuş bizim Mahmut Ağa. Bu kadar korkan insanlar hiçbir şey yapamazlar.

Sen nasıl yaptın öyleyse?

Ben onların on misli, yüz misli korkuyordum da ondan. Nasıl yaptım, ben de bilmiyorum. Parmağım tetiğe dokunuvermiş.

Ya şimdi Kasım?

Şimdi o kadar çok öldüm ki, korkuya alıştım.

(Yaşar Kemal, İnce Memed 3, s. 617)

**

Son aylarda, hatta son yıllarda Türkiye’de moda olan tanımlamalardan biri de korku imparatorluğu deyişi. Erdoğan kliği karşısında en pespaye türünden bir majestelerinin muhalefeti tutumu sergilemenin ötesine geçemeyenlerin bu söylemi, kendi korkaklıklarını ve beceriksizliklerini meşrulaştırma çabasından başka bir anlam taşıyor. Burjuva da olsa muhalefetin görevi, sadece iktidardaki kliğin yaptıklarını yineleyerek yakınmak, yakınmak ve yine yakınmak değil, onu sarsıcı bir eleştiriye tabi tutmak, ondan hesap sormak ve onu düşürmek için -sokağa dökülmekte içinde olmak üzere- eyleme geçmektir. Tabii bu değerlendirmeyi gericiilikte AKP ile yarışan ve onunla benzer konumda olan MHP, BBP ve Doğu Perinçek’in Vatan Partisi için değil, esas olarak CHP için yapıyorum. CHP yöneticileri Erdoğan kliğinin 13 yıldır işbaşında olmanın getirdiği yıpranmasına, eşî görülmedik rüşvet ve hırsızlık skandallarına bulaşmış olmasına, burjuva hukukunu ve burjuva anayasasını neredeyse sistemli bir biçimde çiğnemesine, toplumdaki -Gülen Hareketi, ordu, TÜSİAD, bir süredir Kürt ulusal hareketi-çeşitli güç odaklarıyla çatışmasına, 7 Haziran seçimlerinden bu yana TBMM’ni çalıştırmamasına, ülkeyi gerçek bir felakete götürmekte olan gerici ve saldırgan dış politikasına, Türkiye’yi, Suriye ve Irak halklarının kanını döken İslami terör örgütlerinin üssü haline getirmiş olmasına, bu örgütlerin Türkiye ve Kürdistan halklarının kanını dökmesinden de doğrudan sorumlu olmasına, ülkeyi ekonomik bir çöküntünün eşîğine getirmesine, İncirlik üssünü ve diğer bir dizi askeri üssü - Türkiye’yi komşu ülkelerle bir savaşa sürükleyebilecek- ABD ve NATO savaş uçaklarına açmasına ve bütün bu politikaların AKP içinde de ciddi çatlaklar oluşturmuş olmasına rağmen inanılmaz bir güçsüzlük, beceriksizlik ve iktidar korkusu tablosu çiziyorlar.

Onlar daha şimdiden rövanşist bir tutum izlemeyeceklerini, devr-i sabık yaratmayacaklarını, yani Erdoğan kliğinin ve AKP iktidarının her alanda işledikleri pek çok ağır suçun hesabını sormayabileceklerini ilan ediyorlar. (1) Dahası, kendilerine benzersiz bir olgunluk ve birleştiricilik misyonu yükleyen CHP yöneticileri, bu çok yanlı iflas ve çöküş ortamında bile en iyi savunma saldırıdır deyişine uygun bir tarzda hareket eden ve gerek kendilerini ve gerekse diğer muhalefet odaklarını en ağır deyişlerle suçlayan lumpen-faşist iktidar ve kliği karşısında ne yapacaklarını bilmez bir haldeler onlar Erdoğan ve kliği karşısında adeta bir suç işlemiş çocuk ya da süt dökmüş kedi gibi davranıyor ve doğal olarak, kendi tabanları ve potansiyel tabanlarına güven vermiyor, onlara güvensizlik ve yenilgici bir ruh hali aşıyorlar. (2)

Ama bu korkaklık ve beceriksizlik sadece, onyıllardır iktidara gelmediği halde devleti koruma/ savunma refleksini muhafaza eden ve her fırsatta Türkiye Cumhuriyeti'ni kurmakla övünen, günü kurtarmanın ötesinde hiçbir stratejik vizyonu olmayan bu paslı bürokratik aygıtın, bu sözde partinin tekelinde değil. Bugünün Türkiye'si'ne baktığımızda, değişik toplumsal sınıf ve katmanların adeta bir özgüven yokluğu ve korkaklık yarışı içinde olduklarını görürüz. Levent Gültekin, 13 Şubat 2015 tarih ve Korkaklar halktan yiğitlik bekliyor başlıklı yazısında şöyle diyordu:

Son dönemlerde şu tür cümleleri çok sık duyuyorum: Bu halk niçin gerçeği görmüyor? Niçin gidişatın farkına varmıyor? Neden hala AK Parti'ye destek veriyor? Niçin olup bitene sessizler? Bu kadar çıkarıcılık, bu kadar menfaat düşkünlüğü olur mu?

Muhalefet çaresiz

Aydınlar korkak

Medya sinmiş

İşadamları ürkmüş

Yargı mensupları ikbal peşinde

Kanaat önderleri, yazarlar, entelektüeller İktidarla arayı bozmamak, dışlanmamak için sözlerini evirip çeviriyorlar.

Önemli bir kısmı, iktidar nimetlerine teslim olmuş.

Milyarlarca dolar serveti olan işadamlarından esaslı bir tavır göremiyoruz. En küçük bir itiraz duymuyoruz.

10 yıl çalışmazsa maddi sıkıntı çekmeyecek kadar durumu iyi olan gazetecilerden, aydınlardan, kanaat önderlerinden haysiyetli bir tavır göremiyoruz.

Gültekin bu listeye haklarında davalar (Balyoz, Ergenekon vb.) açılması üzerine tıpış tıpış gidip teslim olan ve daha sonra da ağlaşan generalleri Erdoğan kliğinin sonu görüldüğü halde onun uşaklığını yapmaktan başka bir şey düşünemeyecek hale gelmiş olan üst düzey sivil bürokratları da katabilirdi. Bir zamanlar, ülkenin yazgısına egemen olmuş bu astığı astık kestiği kestik bay ve bayanların içine düşmüş oldukları durum gerçekten de içler acısı ve ibret verici! Öyle ki, gardiyanlardan tek bir fiske yemeden, kaldıkları odalarında kitapları, TV aygıtları bulunan, yakınları ve avukatlarıyla düzenli görüşebilen sanıklar kaldıkları Silivri'de birkaç ay ve bazı istisnai durumlarda birkaç yıl yatıp çıktıklarında neredeyse ulusal kahraman ilan ediliyorlar.

Gültekin'in de andığı yargıçların korkak tutumuna Anayasa Mahkemesi eski Başkanı Haşim Kılıç'ı örnek verebiliriz. Yargı hiyerarşisinin tepesindeki bu kişi, yıllar boyu AKP iktidarının pek çok kez, varolan burjuva hukukunu ve

anayasayı ayakları altına almasına ses çıkarmamış, hatta -pasif te olsa- destek vermişti. Bu bay sonunda, Erdoğan kliğinin 17 Aralık yolsuzluk operasyonu sonrası yargıya yönelik bazı düzenlemelerine ve Youtube ve Twitter'ı susturma kararlarına karşı yarım-yamalak bir tavır alabilmiş ve emekliliğinin yaklaştığı bir sırada, yani 29 Aralık 2014'te yaptığı bir açıklamada, Büyük bir baskı altında görev yaptığını, 13 Mart 2015'te emekli olacağını ve bu tarihten sonra özgür olarak konuşacağını söylemişti. Nedense 13 Mart 2015'ten sonra da sessizliğini sürdüren Kılıç, ancak Erdoğan kliğinin iyice gemi azıya aldığı 16 Ekim 2015'te konuşma cesareti bulabildi. Cumhuriyet gazetesinin haberine göre Kılıç, Özgürlük Araştırmaları Derneği'nin düzenlediği Hukuk Devleti Konferansında yaptığı konuşmada, Eskiden CMK 312 gibi maddelerle yapılan zalimliklerin yerine bugün başka maddeler kullanılarak insanlarımız susturulmaya çalışıyor diyecek ve ardından şunları ekleyecekti:

Kimi aydınlarımızın tepkisizlik ve suskunluğun arkasına gizlenmesi ürkütücü ve utanç vericidir. Adil insan odur ki dışlanmayı ve yalnız kalmayı göze alabilendir. (Haşim Kılıç'tan Erdoğan'ı küplere bindirecek konuşma, 16 Ekim 2015) Ama bu bay, kendisi de içinde olmak üzere Türk yargıçlarının ezici çoğunluğunun da dışlanmayı ve yalnız kalmayı göze almamakla kalmadığını, geçmişte askeri klığın işbirlikçileri olan bu bay ve bayanların şimdi de Erdoğan kliğinin uşakları haline geldiğini unutmış gözüküyor.

Ve tabii bu listeye -son seçim anketlerine göre- AKP'ne, yüzde 40'a yakın bir destek vermeyi sürdüren seçmen kitlesini de eklemeliyiz. Türk halkının bu korkakça tavrının en çarpıcı örneklerinden biri, 13 Mayıs 2014'te meydana gelen maden kazasında -pek te güvenilir olmayan resmi rakamlara göre- 301 maden işçisinin yaşamını yitirdiği Soma'nın durumudur. Soma'da bu iş cinayetinden üç ay sonra 10 Ağustos 2014'te yapılan cumhurbaşkanlığı seçimlerinde, CHP ile MHP'nin yanısıra bir dizi küçük partinin desteklediği Ekmeleddin İhsanoğlu oyların yüzde 50.1'ini alırken, bu ilçede sergilediği saldırgan tavırlara rağmen AKP'nin adayı Recep Tayyip Erdoğan yüzde 47.2 oranında oy alabilmişti. 7 Haziran 2015 genel seçimlerinde ise Soma seçmenlerinin ancak yüzde 27.5'i CHP'ne verirken AKP'ne oy verenlerin oranı yüzde 40'ı buldu. 11 Mayıs 2013'te meydana gelen ve El Nusra Cephesi'nin düzenlediği iki ayrı patlamada -gene resmi rakamlara göre- 52 kişinin öldüğü ve 146 kişinin yaralandığı Reyhanlı ilçesinin seçmeni daha da geri bir tavır sergiledi. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Reyhanlı seçmenlerinin sadece yüzde 25.1'i İhsanoğlu'na oy verirken, yüzde 72.5'i Erdoğan'ı destekledi. 7 Haziran genel seçimlerinde ise CHP'nin yüzde 16 oranındaki oyuna karşı AKP yüzde 63 gibi yüksek bir oranda oy alacaktı.

**

Türkiye’de bir anket yapılsa ve Türk toplumunun ve halkının en belirgin özelliğinin ne olduğu sorulsa, Türkiye’de yaşayan insanların çoğu herhalde, kahramanlığı, gözüpekliği, yiğitliğidir gibisinden bir yanıt verir. Büyük olasılıkla Türk halkının bu çoğunluğu kendilerinin ve tarihteki bir dizi liderlerinin (sultanlar, komutanlar vb.) de böyle olduğuna inanmaktadırlar. Aslında dünya ölçeğinde de Türk denince akla böyle bir imgenin geldiğini söyleyebiliriz. Özellikle Avrupa’da yerleşik olan bu imgenin altında, Osmanlı devletinin birkaç yüzyıl boyunca bu kıtada yaşayan insanları korkudan titreten bir çeşit süper devlet olmuş olması yatmaktadır. Ancak Osmanlı’nın, bir gerileme, yarı-sömürgeleşme ve çöküş dönemi olan son 200 yılı içinde bu güçlü Türk imgesinin büyük ölçüde silinmiş ve unutulmuş olduğu da bir gerçektir. O halde, esas itibariyle Türkiye sınırları içinde etkili olan bu kahramanlık, gözüpeklik, yiğitlik söylencesinin görece yakın bir tarihte, özellikle de Türk milliyetçiliğinin oluşmaya başladığı 1900’lerden itibaren ortaya çıktığını söyleyebiliriz. İttihat ve Terakki şefleri ve özellikle Atatürk dönemi yöneticileri bu imgeyi sürekli olarak beslemiş ve yaygınlaştırmışlardır. (Tabii bunu söylerken, her yıl 29 Mayıs’ta İstanbul’u yeniden fetheden ve Osmanlı devletinin boyunduruk altında tuttuğu halkları ne denli rahat, hoşgörülü ve barışçı bir ortamda yaşattığını anlatan siyasal İslamcılarımızın, diğerlerinden bir ölçüde farklı olarak, sistemli bir biçimde şanlı Osmanlı geçmişimize ve İslam ümmetinin birliğine ve birleştirici gücüne vurgu yaptıklarını unutmamalıyız.)

Bu kahramanlık, gözüpeklik, yiğitlik söylencesine kaçınılmaz olarak eşlik eden bir başka özellikte birey ya da toplum olarak kendini övme ve yüceltme eğilimidir. Bu eğilim kendisini örneğin, uygarlığın dünyaya Orta Asya’daki Türk kavimlerinin göçüyle yayıldığını, Türkler’in tarih boyunca çok sayıda devlet kurmuş olduğunu, İslam’ın kalkını olmuş olduğunu, bir aşiretten cihangirne bir devlet çıkardığını, Türk ulusal kurtuluş savaşının emperyalizme ağır bir darbe indirdiğini ve tüm ezilen uluslara örnek olduğunu vb. savunmak biçimini almaktadır. Bu kendini övme ve yüceltme eğilimi, esas olarak askeri zaferler kazanma ve devlet kurma alanlarıyla sınırlıdır ve Türk toplumunun bilim, sanat, felsefe alanlarında insanlık tarihine ciddi bir katkısı olmadığının dolaylı itirafıdır. Komutanları, NATO’nun ikinci büyük ordusu olmakla övünen Türk ordusunun 1980’lerin ikinci yarısı ve 1990’larda PKK’nin 10-15 bin kişilik gerilla ordusu karşısında başarı kazanamadığını ve liderleri gerçek bir devlet aklına sahip olmayan Türk gericilerinin bu ölçsüz kendini övme ve yüceltme eğiliminin gerçek yaşamda bir karşılığı olmadığı açıktır hatta tam tersine

onların bu alandaki bitmez-tükenmez gevezeliklerinin kendi zayıflıkları, ödleklilikleri ve korkaklıklarının üstünü örtmenin bir aracı olduğunu söyleyebiliriz.

Evvet böyle bir korkaklar ülkesinde padişah olmak kolay. Asla kahraman, gözüpek ve yiğit bir kişi olmadığını değişik örneklerden (2007 cumhurbaşkanlığı krizi, 25 Aralık 2013 para sıfırlama tapeleri, son aylarda rutin hale getirilen yayın yasakları vb.) bildiğimiz Tayyip Erdoğan'ın böyle bir role soyunabilmesinin sırrı ya da onun talihi, bu üçüncü sınıf burjuva politikacısının, kendisinden de korkak politikacılar, bürokratlar, işinsanlarıyla vb. karşı karşıya bulunmasıdır. İktidarı yitirmesi halinde herşeyi, ama herşeyi yitireceğini bilmesinin verdiği hırçınlık ve saldırganlıkta bu bayın bu denli pervasız olmasına ve bir sokak kabadayısı tarzı tutturmasına katkı yapmaktadır. Ama Erdoğan'ın yerinde kim olsaydı, politika cücelerinin egemen olduğu bu toplumsal ve siyasal ortamda kendisini Türkiye'nin gelmiş geçmiş en büyük lideri gibi sunabilir ve belki de böyle biri olduğuna kendisini de inandırabilirdi. (3)

Türk işçi sınıfı ve halkına gelince Onların korkaklığı elbette ülkeyi yönetenlerin ve özellikle burjuva muhalefet odaklarının korkaklığıyla aynı kategoriye konamaz. Ancak bu halkın, AKP iktidarının ve Erdoğan klığının sorumluluğunu taşıdığı kötülükler ve Türkiye, Kürdistan ve özellikle de Suriye halklarına karşı işlediği çok ağır suçlar ve gerçekleştirdiği rezaletler karşısında sessiz kalması, hatta bu halkın daha geri katmanlarının Erdoğan'ı putlaştırması, Erdoğan klığının ve Türk Kontrgerillasının kışkırtmalarına kanarak Kürt komşularına ve kardeşlerine karşı linç girişimlerine katılması, Sünni Türk halkının daha geri katmanlarının yarın öbür gün benzer davranışları Alevi komşularına ve kardeşlerine karşı gösterecek olması ve hatta daha geri bir bölümünün IŞİD, El Nusra Cephesi türünden örgütlere sempati duyması vb. asla bağışlanamaz. Bütün bunlar ve burada saymadığım bir dizi kötülükler, Türk halkının kolektif kişiliğini zedelemiş ve onun onurunu lekelemiştir. Bunun herhangi bir hafifletici gerekçesi olmadığı ve olamayacağı da açıktır. Türk halkı ve özellikle onun daha geri katmanları, Erdoğan klığının devrilmesinden sonra bu suç ortaklığını şu ya da bu gerekçenin arkasına sığınarak mazur gösteremezler. Marks, Louis Bonaparte'in 18 Brumaire'i adlı yapıtında şöyle demişti:

Ne bir ulusun, ne de bir kadının, karşılarına çıkan ilk serüvencinin kendilerini iğfal edebildiği zaaf anı bağışlanır bir şey değildir. (Marx-Engels, Seçme Yapıtlar I, s. 483)

Uzak ve yakın geçmişte gurur duyulması gereken tarih sayfaları da yazmış

bulunan Türk işçi sınıfı ve halkının kendisini yönetenlerden korku duymasını ve genel olarak korkaklığını, onamamakla birlikte bir yere kadar anlayışla karşılayabiliriz belki. Ama bu halka, onyıllardır Türk gericiliğinin korkunç zulmü altında ulusal ve demokratik hakları için savaşım veren Kürt halkının işte bu yanını, bu özelliğini örnek almasını ya da hiç olmazsa İnce Memed'in, Mahmut Ağa'dan duyduğu korkudan sıyrılmasını bilen yoldaşı Kasım'ın yolunu izlemesini salık verebiliriz.

NOTLAR

(1) İktidara geldikleri takdirde, devri sabık dönemi yaratmayacaklarını, buna karşılık AKP'nin yaptığı yanlışların hukuk çerçevesinde hesabının sorulacağını titrek bir biçimde belirtmekle yetinen CHP lideri Kılıçdaroğlu, Haziran ayında şöyle konuşmuştu:

Devri sabık dönemi yaratmaktan kaçınırız. Devlet kin ve öfkeyle yönetilmez, akılla yönetilir. Eğer kul hakkı yenmişse, yolsuzluk yapılmışsa normal hukuk yolları, yargıya bırakacağız. Devletin kadroları var onlar çalışıyor. Siyasi [ler- G. A.], devleti yönetmek için gelirler 4 yıllığını [yıllığına' olmalı- G.A.] ama devlet olmak için değil. İktidar 13 yılda devlet oldu. Liyakati getireceğiz. Devleti devlet yapan liyakat sistemidir, işi ehline vereceksiniz. İş ehline verdiğimiz zaman iş çözülecektir. (Kılıçdaroğlu: Davutoğlu ile Kahvaltıda Biraraya Gelebiliriz, Hürriyet, 4 Haziran 2015)

(2) CHP, AKP'nin gündeme getirdiği ve 3 Eylül 2015'te TBMM'nde oylanan savaş tezkeresini bazı firelere rağmen onamak suretiyle gerici ve iflah olmaz karakterini bir kez daha ortaya koydu ve bir burjuva iktidar alternatifi olmadığını bir kez daha ilan etti. Bilindiği gibi bu tezkere hükümete, sözümona terör örgütlerine, ama aslında Rojava Kürtleri'ne ve Suriye hükümetine karşı savaşım gerekçesiyle Türk ordusunu kullanarak Suriye ve Irak'ta operasyon yapma ve aynı amaçlarla yabancı ülkelerin silahlı kuvvetlerini Türkiye topraklarında konuşlandırma yetkisi veriyor.

(3) Şunun altını bir kez daha çizelim: Burada söylenenlerden, bu korkaklık öyküsünün AKP ve Tayyip Erdoğan dönemine özgü bir fenomen olduğu sonucu çıkarılmamalı. Ne de olsa, aradan tam 35 yıl geçtiği halde 12 Eylül darbesiyle ve onun sonuç ve ürünleriyle gerçek bir hesaplaşmayı başaramamış bir toplumla karşı karşıyayız. Örneğin, Türk toplumunun bu özelliğini gözlemlemiş olan her devrin adamı Mehmet Barlas da, Yeni Şafak gazetesinde yayınlanan 19 Şubat 2000 tarih ve Böyle gelmiş ama, böyle gidemez ki başlıklı yazısında şöyle demişti:

Herkes birbirinden korkuyor.. Siyasetçiler medyadan, medya iktidarlardan,

işadamları hem medyadan, hem iktidarlardan korkuyor.

Author Details

Garbis ALTINOĞLU

maryamohannes@yahoo.fr

Bunu paylaş:Facebook'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Twitter üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)LinkedIn üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pinterest'te paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)WhatsApp'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Daha fazlaArkadaşınızla e-posta üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Skype'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Telegram'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Reddit üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pocket'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Tumblr'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)